

C_2020095LT.01000701.xml
23.3.2020

LT

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 95/7

2019 m. rugpjūtio 13 d. Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Vikingo Fővállalkozó Kft. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Byla C-610/19)

(2020/C 95/06)

Proceso kalba: vengrų

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Šalys pagrindinė byloje

Pareiškėja: Vikingo Fővállalkozó Kft.

Atsakovai: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciniai klausimai

1.

Ar nacionalinis teisinis aiškinimas ir praktika, pagal kuriuos, jei yra tenkinami materialiniai teisės ? atskaitų reikalavimai, nepakanka vien turėti sąskaitos faktūros, kurios turinys atitinka 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (1) 226 straipsnio reikalavimus, o tam, kad teisėtai įgyvendintų savo teisę ? mokesčio atskaitų pagal aptariamą sąskaitų faktūrą, apmokestinamasis asmuo turi turėti papildomus dokumentinius ?rodymus, kurie ne tik turi atitikti Direktyvos 2006/112 nuostatas, bet ir atitikti nacionalinę teisę aktų dėl buhalterinės apskaitos principus ir specialias nuostatas patvirtinamąjį dokumentų srityje, pagal kuriuos reikalaujama, kad kiekvienas sandorį grandinės narys fiksuotų ir kartu pateiktų išsamią informaciją apie ekonominį sandorį, kuris pagrindžiamas tais patvirtinamaisiais dokumentais, yra suderinami su Direktyvos 2006/112 168 straipsnio a punktu ir 178 straipsnio a punktu, siejamais su tos pačios direktyvos 220 straipsnio a punktu ir 226 straipsniu, ir su veiksmingumo principu?

2.

Ar nacionalinis teisinis aiškinimas ir praktika, pagal kuriuos vykdant grandininį sandorį, neatsižvelgiant ? jokias kitas aplinkybes, vien dėl to, kad sandoris yra toks, kiekvienas iš grandinės narių privalo tikrinti jį vykdomo ekonominio sandorio elementus ir padaryti iš šio tikrinimo išvadas

apie kitą apmokestinamąjį asmenį, veikiantį kitoje grandinėje, ir atsisakoma suteikti apmokestinamajam asmeniui teisę [PVM atskaitą] vien dėl to, kad grandinėje sukuriama, nors tai nedraudžiama pagal nacionalinę teisę, nebuvo pagrįstas ekonominiu požiūriu, yra suderinami su Direktyvos 2006/112 nuostatomis [dėl PVM atskaitos] ir su mokesčių neutralumo bei veiksmingumo principais? Ar šiomis aplinkybėmis grandininio sandorio atveju kai nagrinėjamos objektyvios aplinkybės, kurios galėtų pateisinti atsisakymą suteikti teisę [PVM atskaitą], nustatant ir vertinant rodymą, kuriais grindžiamas atsisakymas suteikti teisę PVM atskaitą, reikšmingumą ir rodymą gali būti taikomos tik Direktyvos 2006/112 ir nacionalinės teisės nuostatos dėl atskaitos kaip materialinės normos, kuriose nurodytos faktinės aplinkybės, svarbios nustatant faktinį pagrindą, ar taip pat turi būti taikomos atitinkamos valstybės narės nuostatos buhalterinės apskaitos srityje, kaip specialiosios normos?

3.

Ar nacionalinis teisinis aiškinimas ir praktika, pagal kuriuos atsisakoma suteikti teisę [PVM atskaitą] apmokestinamajam asmeniui, kuris naudoja prekes savo apmokestinamiesiems sandoriams valstybėje narėje, kurioje jis vykdo tuos sandorius, ir kuris turi Direktyvos 2006/112 atitinkančią sąskaitą faktūrą, remiantis tuo, kad jis nežino visų kitų grandinėje narių vykdyto [sandorio] elementų, arba aplinkybėmis, kurios susijusios su grandinėje nariais, veikiančiais anksčiau nei sąskaitą faktūrą išrašęs asmuo, ir kurioms apmokestinamasis asmuo negalėjo daryti jokios tokios dėl ne su juo susijusio priežasties, ir pasinaudoti teise PVM atskaitą taikomas reikalavimas, kad apmokestinamasis asmuo, remdamasis pagrįstai jo turimomis priemonėmis, gyvendintų bendrą tikrinimo pareigą, kuri turi būti vykdoma ne tik sudarant sutartį, bet ir ją vykdant bei vykdytį, yra suderinami su Direktyvos 2006/112 nuostatomis [dėl PVM atskaitos] ir su mokesčių neutralumo bei veiksmingumo principais? Ar šiuo atveju apmokestinamasis asmuo privalo susilaikyti nuo pasinaudojimo teise PVM atskaitą, kai dėl kažkokio sąskaitoje faktūroje nurodyto ekonominio sandorio elemento jau sudarius sutartį, jį vykdant arba vykdytį paaiškėja pažeidimas arba jis sužino apie aplinkybę, dėl kurios atsisakoma suteikti teisę PVM atskaitą pagal mokesčių institucijos praktiką?

4.

Atsižvelgiant į Direktyvos 2006/112 nuostatas [dėl PVM atskaitos] ir veiksmingumo principą, ar mokesčių institucija turi išsamiai nurodyti kas sudaro sukėlavimą mokesčiais? Ar pagrįsta tai, kad mokesčių institucija mano, jog grandinėje narių klaidos ir pažeidimai, neturintys pagrįsto priežastinio ryšio su teise PVM atskaitą, yra rodymai, kad sukėlavta mokesčiais, kuomet remiantis, atsižvelgiant į tai, jog dėl šių klaidų ir pažeidimų sąskaitos faktūros turinys pasirodo esąs mažai tikėtinas, darytina išvada, kad apmokestinamasis asmuo žinojo arba turėjo žinoti apie sukėlavimą mokesčiais? Sukėlavimo mokesčiais atveju, ar pateisinama tai, kad apmokestinamasis asmuo privalo atlikti pirmiau nurodytas apimties ir išsamumo patikrinimus, ar vis dėlto šia pareiga viršijami veiksmingumo principo reikalavimai?

5.

Ar sankcija, kurią sudaro atsisakymas suteikti teisę PVM atskaitą ir pareigojimas sumokėti mokesčių baudą, lygią 200 % mokesčio skirtumo, yra proporcinga, kai tiesiogiai dėl apmokestinamojo asmens teisės PVM atskaitą nebuvo prarasta jokių išdėliotų? Ar reikia vertinti kurios nors iš az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (2003 m. Bendrasis mokesčių administravimo įstatymas XCII; toliau – BMA) 170 straipsnio 1 dalies trečiame sakinyje nurodytą aplinkybę buvimą, kai apmokestinamasis asmuo pateikė mokesčių institucijai savo turimus dokumentus ir mokesčių deklaraciją, traukė savo išrašytas sąskaitas faktūras?

6.

Jei iš pateiktų atsakymų ? prejudicinius klausimus matyti, kad nacionalinis teisės aiškinimas po bylos, kurioje priimta 2016 m. lapkričio 10 d. Nutartis Signum Alfa Sped (C-446/15, EU:C:2016:869), ir remiantis šia byla taikoma praktika yra nesuderinami su Direktyvos 2006/112 nuostatomis [dėl PVM atskaitos] ir atsižvelgiant ? tai, kad pirmosios instancijos teismas negali pateikti prašymo priimti prejudicinį sprendimą kiekvienoje byloje, ar remiantis Pagrindinio teisių chartijos 47 straipsniu galima teigti, kad apmokestinamąjį asmenį teis? pareikšti ieškinį teisme dėl nuostolių ir žalos atlyginimo užtikrina j? tame straipsnyje ?tvirtinti teis? ? veiksming? teisming? gynyb? ir nešališk? teism?? Ar šiomis aplinkybomis reikia aiškinti taip, kad byloje Signum Alfa Sped priimtose nutarties formos pasirinkimas reiškia, jog klausimas jau yra išspręstas Bendrijos teisėje ir išaiškintas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudencijoje ir kad todėl jis yra akivaizdus, ar, jeigu pradėtas naujas procesas, tai reiškia, jog klausimas liko nevisiškai aiškus ir dėl to vis dar reikia kreiptis ? Teisingumo Teismą, kad jis priimtų prejudicinį sprendimą?

(1) 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1).